

ρητηρίων καὶ πολλῶν ἐπαίγων, διότι ἐν τοῖς ἄλλοις ἠορμήνευσε δεόντως καὶ τὰς προθέσεις τοῦ γενναϊόφρονος ἀνδρός, οὗ τὸ ὄνομα ἡ σχολὴ φέρει.

Πρὸς τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ καὶ ἑτέρα ὀνομάσθη ἐκ τῶν κκ. Ἡλ. Γ. Βαλθαμάκη καὶ Στ. Βραχάμη, ἵτις ἐπεμελήθη περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς τοποθετήσεως τῶν ἀλεξικεραινῶν καὶ καταλλήλου διασκευῆς τοῦ χημείου καὶ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Οὕτω τὸ ἔργον συντελέσθη καὶ περικαλλὲς ἵσταται πρὸ τῶν ὁμμάτων πάντων τὸ Ζωγράφειον.

Ὁ προσερχόμενος εἰς τὸ Ζωγράφειον πάλαιον ἔχει τὴν πρόσφιν αὐτοῦ, ἀλλὰ μὲν ἀλλὰ φιλόκαλον, μετὰ προπυλαίων ἐν δὲ μαρμαρίων κίωνων καὶ παραστάσεων, ὧν ὑπεράνω φέρεται ἀέτωμα ἐκ μαρμαρίου, ἐπὶ τοῦ ἐπιστηλίου μὲν φέρον τὸ ὄνομα τοῦ ιδρύματος ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ χρυσοῖς γράμμασιν ἀναγλύφους, ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐξωγραφημένην τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ λέγοντος τὸ: ἄψετε τὰ παῖδια ἔρχεσθαι πρὸς με. Ὡραιστάτη δὲ προσβάλλει τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἐπισκέπτου ἡ αὐτὴ μετὰ τῶν δὲ αὐτῆς μαρμαρίων στήλων καὶ τῆς ἐρυθρᾶς αὐτῆς βαφῆς. Ἀπέναντι τῷ εἰσερχομένῳ κεῖται τὸ διευθυντήριον, δεξιόθεν ἡ αἰθουσα τῶν ἐπισκεπτῶν, τὸ ἐργαστήριον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν μετὰ καταλλήλου ἐστίας καὶ τραπέζης ἐκτισμένης, ἀπέναντι δ' αὐτοῦ κεῖται τὸ χημεῖον ἐπίσης μετὰ ἐστίας καὶ καταλλήλου ἐκτισμένης τραπέζης, παρὰ ταύτην κεῖται ἡ ἱματιοθήκη τῶν παιδῶν, πρακτικώτατα διασκευασμένη καὶ μετ' αὐτὴν ἡ βιβλιοθήκη, ἐκ τῆς ἑτέρας δὲ πλευρᾶς τοῦ διευθυντηρίου κεῖται αὐθις ἱματιοθήκη, ἑτέρα αἰθουσα καὶ ἀπέναντι αὐτῆς ἡ αἰθουσα τῆς ἱχθυογραφίας.

Διὰ κλιμάκων μαρμαρίνων εὐρυτάτων ἐκατέρωθεν τῆς αὐτῆς πρὸς τὰ ἑδω ἀνέρχεται τις εἰς τὸ δευτέρον δῶμα, ἐν ᾧ ἡ μεγάλη αἰθουσα τῶν τελετῶν ἀνευ στήλων, τοῦ ὀρόφου ἀνεχομένου στερεώτατα διὰ δὲ σιδηρίων ἀψίδων ἐκατέρωθεν τῆς αἰθούσης εἰσι παραδόσεις. Ἐπίσης διὰ δὲ ἐκ λῖθου κλιμάκων ἀνέρχεται τις εἰς τὸ τρίτον δῶμα ἐν ᾧ αἱ παραδόσεις τοῦ γυμνασίου, τὸ ἀναπαυτήριον τῶν καθηγητῶν ἐν δὲ τῷ ἄνω δώματι ὑπάρχει ἡ αἰθουσα τῆς μουσικῆς, δι' ἧς διὰ μικρᾶς κλιμακῆς ἀνέρχεται τις εἰς τὴν στέγην τῆς σχολῆς, ἐφ' ἧς μικρὸς μὲν, ἀλλὰ κομῆς ἐξώστης ἐξαιδίαν παρέχει θεῶν τῷ ἐπ' αὐτῆς ἱσταμένῳ.

Οἱ διάδρομοι εὐρύτατοι, ὥσπερ καὶ αἱ κλίμακες, παρέχουσι πάντα τὰ στοιχεῖα ὅπως ἐλευθέρως κινῶνται οἱ μαθηταί. Ὁ φωτισμὸς τῶν παραδόσεων ἐπαρκὴς καὶ καταλλήλως γινόμενος, ἡ δὲ θερμότης διὰ συστήματος νεωτάτου γίνεταί ὡς καὶ ὁ ἀερισμὸς. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὸ κτίσμα ἐν μὲν τοῖς ὑπογείοις βλέπει τοὺς κλιβάνους τῆς θερμάνσεως, ἀφ' ὧν ὡς ἀπὸ κέντρου θὰ διαχένται διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ ἡ θερμότης εἰς ἅπαν τὸ οἰκοδόμημα, ἐν δὲ τῷ ἀνωτάτῳ ὀρόφῳ τῆς ἐστίας, αἵτινες χρησιμεύουσιν τῷ ἀερισμῷ, καὶ ἅπαντα τὸν μηχανισμόν αὐτὸν ἀπλούστατον καὶ εὐφύεστατον. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἀποχωρητηρίων, κειμένων ἔξω τοῦ οἰκοδομήματος ἐν τῷ μέσῳ τῆς κλιμακῆς τῆς ἀγούσης ἀπὸ τοῦ δευτέρου δώματος εἰς τὸ τρίτον, ἐλήφθη ἡ δέουσα φροντίς. Ταῦτα, μαρμαρίνα, καθαρίζονται διὰ μηχανισμοῦ, δι' οὗ διοχετεύεται ὁρυμνικῶς ὑφθονον ὕδωρ. Τὰ θρανία τῶν μα-

θητῶν, ἐκ Γερμανίας κομισθέντα καὶ ὑπὸ Γερμανοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντος συναρμοσθηθέντα, ἔχουσι τοὺς πόδας καὶ τὰ ὑποστηρίγματα σιδήρινα, τὴν δὲ τράπεζαν, τὸ κάθισμα καὶ τὰ ἀκουσθητήρια ξύλινα, ὄντα στερεώτατα καὶ ἀναπαυτικά ἅμα. Ὅτε ἐπεσκεψάμεθα τὸ κτίριον οὕτω εἶχον τεθῆ εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν.

Ἡ ὅλη ἐντύπωσις ἐκ τοῦ κτιρίου ἐστὶν ἡδε: ὑπὸ ἐποφὴν στερεότητος οὐδὲν δύναται τις εἰπεῖν, ὑπὸ παιδαγωγικὴν καὶ ὑγιεινὴν δὲ καλῶς ἐλογίσθησαν τὰ πάντα, καθόλου δὲ φιλόκαλον ἐν τῇ ἀπλότητι εὐαρέστος διατίθουσι τὸν ἐπισκέπτην. Οὐδὲν ἐξ ὧν τοῦλάχιστον γινώσκωμεν σχολεῖον ἡμέτερον ἐνέχει τοσαύτην τελειότητα ὅσῃν τὸ Ζωγράφειον παραβαλλομένη δὲ ἡ δαπάνη ἡ γενομένη πρὸς τὰς δαπάνας αἵτινες καταβάλλονται ἐν Γερμανίᾳ ὑπὲρ τοιούτων σχολείων, ἐγγιζούσας τὸ ἑκατομμύριον φράγκων, ἐστὶ μικρά. Ἡ ἐφορεία, ἥτις ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν ἐξῆς φιλομουσῶν καὶ φερεπόντων ἀνδρῶν, Κ. Βλαστάρη, Ζήση Θ. Ζήση, Ι. Σταμελόν, Φ. Α. Μαυρογορδάτου καὶ Ιω. Καστέλλη, καὶ οἱ συναντιληφθέντες αὐτῇ, κατ' ὁρθωσαν ἀληθῶς μέγα κατ' ὁρθωμα νὰ συντελέσωσι ἔργον τοσοῦτον τέλειον διὰ δαπάνης σχετικῶς μικρᾶς. Ἡ φιλοπονία, τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἔλυσεν αἰνίγμα—τούτου ἕνεκα ἴσως ἐκατέρωθεν τῶν προπυλαίων ἐτέθησαν δὲ οὐκ ὀλίγες, καίτοι ὑπεραίρεται αὐτῶν ὁ Σωτὴρ ὁ τὰς σφίγγας καταπατήσας—ὅτι δυνατόν μεθ' ἀπλότητος νὰ οἰκοδομηθῇ οἶκος καὶ φιλόκαλος καὶ στερεὸς καὶ κατάλληλος τῷ προορισμῷ αὐτοῦ. Ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἐφόρους τῆς κοινότητος Σταυροδρομίου καὶ πάντων τῶν κηδομένων τῶν κοινῶν ἐστὶ μεγίστη, εὐλογητὸν δὲ ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑπὸ τῶν φοιτησάντων εἰς τὸ Ζωγράφειον παιδῶν, ὧν ὁ αἶνος εὐπρόσδεκτος καὶ τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν.

Τοιοῦτον τὸ Ζωγράφειον, οὗ τὰ ἐγκαίνια τελούνται σήμερον, τοιοῦτον τὸ νέον ἔργον τοῦ ἡρώος, ὅπερ νέος ἐστὶν ἀδάμας τοῦ στεφάνου τῆς ἀθανασίας δι' οὗπερ ἀπὸ πολλοῦ περιβέβληται, στεφάνου τῆς βαθείας αὐτοῦ ἀγαθότητος.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Χρηστάκην ἐφένδην Ζωγράφον ἐπιλέγομεν:

Vous témoignez en tout une bonté profonde
Et joignez aux bienfaits un air si gracieux,
Qu'on ne vit souvent dans le monde
De héros qui donnât plus et qui sût donner mieux.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

Ω: ΔΗ

εἰς

ΧΡΗΣΤΑΚΗΝ ΖΩΓΡΑΦΟΝ

ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις τοῦ ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΩ:

ΕΥΕΡΓΕΤΑ:

Στροφὴ α'.

Τί χρεὼν τόσον ἔξεν ἐς τάνδ' ὁμῶς ἀγερῆσθαι
ἄγυριν, ἄγλαοὶ τὰν ἀνέρες περὶ ἀλλὰ γε τίσαν;
τῷ λιτᾷ δ' ἔνθα δὴ

Σημ. Ἐν τῷ ῥυθμῷ τοῦ α' Ὀλυμπίων Πινδάρου.

νῦν ἐλισσάμεθ' αἰὲν
νόσφ' οὐζύος βίον ;
τοῦ δὲ τ' ἄσαν ἔνεκα κοῦροι ἄσμα τέρψαν ἁρμονία δωρία σεμνῆ;
Μῆτιν ἔργα θ' ὥς ἀγρήτ' αὐτὸς μελψομένους τάνδε χρῆν
μᾶλ' ἐς ἄγρην ἀγροσθ' ὁμῶς, τόθ' ἄσαμεν
ἀθάνατον θεὸν λιτόμενοι
ὕπερ Ζωγράφου, φαινὰ μέγαρον
Μοισᾶν πραπίσιν ὅτι δέματό.

Ἀντιστροφὴ α'.

Τί γὰρ κέρδιον ἂν πελοῖτ' ἄμιν, εἴ γε πάλῃ τις
θραυστόνῳ περ αἴθ' ἄρματι καὶ ταχυτάτῃ ποδοῖν
φέρτερος κράτει πελᾶ ;
πῶς γένετο δ' ἂν αὐτέ
του λόγου πρὸς ἁμμένον
πλοῦτον ὅς τ' ἄφατον ἔχων ἄρωγ' οὐ μόνον τε πόλι,
οὔτ' ἄρ' ἥπιος
πῆμ' ἀκέσσαι· οὐχ' ἐῷ τ' ἐρύκακε δάμῳ κακόν ;
χέρ' αὖ δεδεμένον ἄνθρωπος ἅπας ἀτιμία
ἰάλλειν ἔωθε μάλα εὔ·
ἀφειδῶς δέ γ' εἰ τελεῖ ἐς ἀγαθὸν
ξυνόν τις, ἀρετᾶς κλέος μέγα.

Ἐπὶ δὸς α'.

Ὅστιν ἄγ' ὦν ἀφωμέν τε βάλωμεν εὔ θ' υἱόν εὐκλέα
Βίτου νῦν, ἀρετᾶν ὅς προβάλετο σὺν θεῷ
ἀσφαλῇ θεμελίᾳ φρασὶν ἀρχαῖν οἱ
ἔφ' ἄν τε μιν ἀδύ φάος τ' ἐρείσμα τ' ἔθνεος εὐφρον
ἀγαθοῖς ἐν ἔργμασιν, ἃ ψάμμος ἤνυτε
φεύγει τὸν ἀριθμόν, οὐδ' ἂν δύνατό τις
ἄποθεν ἀρχόμενος πάντα περ
λέγειν Χρηστάκης ὅσ' ἀγάθ' ἔθνος ἔρρεξεν ἀλαθέως γούος.

Στροφὴ β'.

Ὅθ' οἱ γὰρ πελεται τὴν ἔργον, μετὰ φρασὶν αὐτῆς
βαλόμενος πάλιν, πρὶν τελέσαι μεδεταί πυκιμηδῆς
καὶ τελεῖν ἔργον ὡς
ἤνυσεν μεμῶς περ
αἴψ' ἐπέτα καὶ χάρι.
τοῖος ὦν πρὶν ἄνθρωπος αὐτὸς σαφηνέως ἰδεῖν νόον, ὅς τ' ἐστίν, οὔποτε
πείθεταί τι οὐδ' ἔωθεν αὐτίκ' ἀρήγειν βροτῶ.
Μᾶλ' ἰδοῦμεθ' ἐλομένους ἀεργίαν πολέτ'ς,
κοιούρους, νόον τ' ἄρ' ἐτέρων
ἰαίνειν λόγοις θέλοντας, ὅφρα κεν
ζώωσι καμᾶτω ξένων φίλῳ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ὁ λεύσων ὀπίσω τε πόρῳ τε νόσφιν ὀρᾷ σφε
ἐπέεσιν τ' ἐνίπτων χαλεποῖς κρατεροῖς θ' ἄμ' ἐσάντα
οὔτε τ' ἄλλ' ἔχων νόμῳ
ἄλλα μυθεῖται γε.
ἔστιν αὖθ' ὁρῶν τύχας
ἐς τὰ ἔμπαλιν ἀναχωρέσσαν ἔμπαν ἔξαπίνας, εὔτε κεν θεὸς
μὴ φιλῇ βροτῶς ὁμῶς ἀτασθαλίας εἵνεκα,
πραπίδῃ χάριν αἰεὶ θεῷ σέβας θ' ἄμα.
ἔχει, γνησίαις δ' ἐπ' ἀρεταῖς
ἀρίστης ὁλβος ἐκ θεοφῶν οἱ
αἰών τε δέδοται μακάρτατος.

Ἐπὶ δὸς β'.

Φρόνασις ἀρετᾶν γὰρ ἄλλαν ἔφυ ἀγεμὼν ἐκ θεοῦ τ' ἄνθρωπος
ἰδοῦναι περ ἄ· θεῷ πραπίδῃ ἐξοχόν
πάνθ' ὀρίζεν ἀσφαλῶς τε κυβερνῆν τ' αἰεὶ·
φρόνασι δὲ γνώμα θαμὰ εὐσεβῆς χάρις τε ὁπαδεῖ.
Μόνον ὦν ὅς ἐστ' ἀρεταῖσιν κεκαδμένος
τοῦτον πεφίλῃ κατ' συνθέλει θεὸς
ὁρέγειν ἄβρῶν αἰεὶ πλοῦτόν οἱ·
ἄτερ μὲν θεοῦ ἔμπεδον οὔτις εἴληχε ποτ' ὁλβον ἀνθρώπων.

Στροφὴ γ'.

Θάλησ' ὁλβος αἰεὶ τε μάσσων ὀπιζομένῳ που
θεόν, ἔχει τε μείω φθίνων, εὐλογίαις δὲ μέμικται·
εἰ δὲ τις φρασὶν κόρον
αἰαντὴ κατέχεν πῆ
μὴ σθένει φυγεῖν θ' ὕβριν,
οὔτε πάντα χρόνον ὁμῶς τέθαλε τῶδε οὐδ' ἄρ' ὁμιλεῖν φιλεῖ πολῦ.
Πλοῦτος αὖ κρυφαῖος ἔδδον, ἄλλως αἰθῶν ἄτε
νέφεσι δύόμενος, οὐκ ἔχραισμε τᾶ πόλι,
πονηρᾶ γε φειδοῖ δόμου
μυχρὴ κλαῖδεσσ' αἰεὶ νειόμενος,
παισὶν δ' ἀμαθέσιν συνώλετο.

Ἀντιστροφὴ γ'.

Κόραξ δένδρεσιν αὖ γλυκύον που ἐπέπτατο καρπῶν
ἐδόμενος πέτραις ἀλιθῆταῖς ἐνὶ βράμψι ἀγρώσων·
ἴσα τ' ὁλβίοις κόλαξ
ἔστιν οἷς ποτιφοιτᾷ.
Ζωγράφῳ δὲ τοῦμπαλιν
ἦθος ἐμφύς, θ' φρόνασις εὐσέβεια τ' ἐμβυαλε, βέζειν αἰεὶ καλὰ
μούνον ἐστὶ, παῖδας αὖθ' εἰς τε πέποιθ' οὐ τρόπον,
ἐς ἀγαθὰ νόον αἰεὶ τοκεῖ ὁμῶς τράφειν,
διαλλαζόμεν ποτὲ πατρός·
δόμοισιν πατρῷοις γὰρ ἔκαθεν
θάλλουσαι ἀρεταί γε κόσμος ἦν.

Ἐπὶ δὸς γ'.

Κατ' αἴσαν ἀρετᾶν ἄρ' αἰνῆσαι ἄποινα γοῆν ἄνδρα φαίδιμον
δόμεν θ' ὡς μενοεικῇ γε χάριν εὐφρονας,
εὔ ἔοργεν ὅτι δὴ πυκινόφρων τάνδε πτόλιν
Διὸς κάλλιμον θυγατέρεσσι δῶμα νῦν τόδε τεύχος.
Στεφάνωμά μιν νέον Ἄπειρος ἔθνεος
τίκτειν γάνυται τε χαίροισ' ἐπήρατον
ὅτι ἐς οὐρανὸν ἔχει κλέος.
Δίδωι Φοῖ θεὸς πλοῦτον ἄθραυστον αἰῶνά τ' ἄδακρον ἰσχεῖν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΑΓΗΣ.

ΤΑ ΑΣΤΡΑ.

Ἦτο νύξ· τὸ βαθὺ ὑψίδενδρον δάσος πλήρες μυ-
στηρίου πρὸ ἐμοῦ ἐξετείνετο· βαθύς ἐνάρκους τὰ
πάντα ἡ νύκτις σιγῇ, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀερόπτεροι
ζέφυροι τὴν πτήσιν ἐπέσχον, οὐκ οἶδα ἐπὶ τίνος πλα-
τάνου ἢ φιλύρας θροσῶδεις φύλλωμά ὑπνώσαντες· τῶν